Innuendo (II)

On August 04, 2015

Apelează la noi forme de exprimare artistice prin contactul dintre creație, manifestări, teorii, experimente, astfel încât să validezi în mod eficient imaginea finală a ceea ce ai ajuns să fii.

Îngândurez înțelegeri tot mai pregnante ale separării mele de lume, neobosit, pradă diversității de creații, manifestări, teorii, experimente - întâi și'ntâi pe cele care se armonizează cu specificul unei taine pure, produse sub acțiunea forțelor de oscilație ale minții care nu poate trăi în prezent, ci fuge tot timpul înainte și înapoi, ca o fracțiune din universalitate. Într-un fel, imaginea vieții mele seamănă cu descrierea unui tablou reprezentat de o armonie dată prin culori aprinse, nuanțele, tonurile fiind perfect armonizate, ce pune în evidență latura sensibilă a unui artist care știe un lucru: creativitatea este peste tot.

Este ceea îmi mișcă curiozitatea de-a lungul conturului invizibil al unei "superstition, false religion". Încet-încet, mintea-mi intră în prizonieratul unei convenții posesive cu un duh necurat, între dansuri, ritmuri rupte, sincopate, și piese cu tempo-uri antrenante. Punctul de plecare al unei noi gândiri artistice ține de descrierea pe care o dau formelor mele de manifestare: imaginația, intelectul și intuiția de a obține structuri de tipul "perpetuum mobile" ca expresie a întregurilor, încât să dau o notă de certitudine evenimentelor traite la un moment dat și la o anume intensitate.

Dar astfel se naște senzația actului de trăire suprem, a cărui legi de toleranță, ticluite în felul în care artistul stă conectat la elementele gata aranjate de natură, fac obiectul unor note precise rânduite într-un acord vijelios: "You can be anything you want to be / Just turn yourself into anything you think that you could ever be." Cine îndrăznește să-mi fredoneze delirul?

Leadership: Poți să te reinventezi pe parcursul experienței de receptare și analiză a dimensiunii artistice, așa încât să obții prin argumente subtile un substitut pentru definiția măreției "de a fi una cu totul" ?

Aș compara izolarea geniului cu un adânc etern unde se scufundă fără zgomot și fără urmă toate sentimentele cu care este întâmpinat de o lume fragilă în fața neștiutului. Sau, mai bine zis, cu un ocean adânc ce acoperă pământul nimănui. Permanent, există în jurul lui o răceală, dar în același timp o formă aparte de validare a regulii: "Show yourself - destroy your fears - release your mask". Se mișcă ceva în mine când cercetez amănunțit ceea ce nu știu despre acest spirit artistic, în raport cu împrejurările unei cauze specifice.

Încă o dată, Freddie Mercury încântă printr-un alt atribut al creației, ce nu este chiar la îndemâna oricui: capacitatea uimitoare de a se reinventa printr-o nouă viziune, printr-o gamă nouă de perspective, abundența de culoare, costume de scenă, improvizații de pantomimă pe teme date, cu rolul de a permite explorarea și cultivarea fanteziei unui artist care știe să ceară elementelor de decor și de mișcare scenică să i se conformeze.

Dimensiunea artistică a personalității sale își găsește corespondent într-un plan al profunzimii de spirit, al profunzimii de penetrare a lumii printr-o asociație de idei care generează continuu energie, avânt, uimiri tot mai accentuate, noi tendințe, dezbateri și curente de opinie. Măreția lui "de a deveni una cu totul" este principalul atu al genialității care nu poate fi oprită de absolut nimic.

Meritoriu, la acest purtător complex de posibilități plastice în interpretarea emoțiilor, mișcarea atrage întâi atenția, abia apoi te gândești la ce se mișcă într-un tempo furioso, de sute de ori imprevizibil. Dovedindu-se mai presus de Newton care căuta să descopere operațiunile naturii, Freddie Mercury este el însuși natura lumii, un sistem energetic revoluționar care leagă toate spiritele libere, un mic univers câștigat prin raționamentul înaripat cu fiecare gând, cu fiecare dans, între acorduri minore și septacorduri dominante.

Dar supremei arte nu-i este trebuincioasă doar îmbinarea imaginației cu diferite sunete, într-o vastă arcadă a acordurilor muzicale, ca să se transforme într-o săgeată universală care străbate infinitul. Ea se construiește vivace, într-o rotație elementară a cadrelor, atunci când omul timpului trece brusc la o altă scenă, substituindu-se instantaneu oricărui fenomen de cultură: portrete, peisaje, obiecte, însuflețite sau nu. Iar ele produc prin contagiune forțele de atracție și tendințele favorabile care articulează lumea exterioară vizibilă, redată prin microscopie moralizatoare.

Actorul care se remarcă pe scenă ca un strălucit talent este imaginea unei lumi care nu încetează să se lărgească, uimind prin tendința ei constantă de a evolua spre o dependență de sfera fabulosului.

Redarea unei forme de exprimare artistice prin contactul dintre creații, manifestări, teorii, experimente, comprimate la extrem în fracțiunile unui volum de gânduri care aduce anumite emoții, trăiri, sentimente, nu doar că modifică realitatea ta temporară, dar conduce la cu totul alt rezultat imaginea finală a ceea ce ai ajuns să fii.

Arta de a te lăsa purtat de valul gândurilor, al libertății de creație și exprimare prin raportare la limitele unei autonomii care te înstrăinează de lume, de pe pozițiile unei filosofii care reflectă complexitatea funcției de creator, constituie o invitație la subtilitatea unui joc de culise, de nivel înalt, care nu cuprinde acceptul veridic al leadershipului: de a te întoarce de unde ai plecat.

Prin izolare geniul, spiritul liber, ajunge să cuprindă în câmpul său perceptiv implicațiile unor fenomene de cultură care găsesc scurtătura spre modelarea ideilor prin puterea de a se înnoi sub impactul evenimentelor. Beneficiind de o abordare nouă și neașteptată, ele obligă la „orientarea armei cu tăișul către propriul corp". Adică la un deficit de valori, la scăderea credibilității, la anularea acelor credințe care îl feresc de pericolul de a se autoînvălui radical în magia ficțiunilor create de el însuși.

Leadership: Poți să conturezi o nouă perspectivă asupra artei care însă admite existența fenomenului de tip: „Nu atinge vârful acela înalt, mereu ascuns în nori"?

Pentru ca leadershipul să devină un act de substituție pentru procesul de manifestare a unei autorități, a unei forțe individuale, trebuie conturată o nouă perspectivă asupra artei, care însă admite existența fenomenului de tip: „ *Nu atinge vârful acela înalt, mereu ascuns în nori* ".

Şi aceasta nu numai datorită faptului că o mulțime de viziuni și obiective fantastice sunt comprimate într-o succesiune de forme care duc spre confuzie. Ci pentru că incluziunea omului în altă direcție de dezvoltare a științei înrădăcinează convenția că specificul unei evoluții nu se rezumă propagandistic, condensat, la elemente și personaje care devin emblematice prin exploatarea unei noi forme de expresie, de cultură, de filosofare sau de cunoaștere.

Evoluția poate avea ca element constitutiv călătoria imaginației spre culmi de glorie încă neatinse de nimeni, care devine un act inițiatic în vederea formării tale ca om de creație. Dar

imaginația trebuie consumată nu doar prin împuternicire intrinsecă, ci mai curând împărtășire și relaționare în confruntarea cu realitate.

Cea mai nobilă formă a artei, de a uimi și de a surprinde, este viziunea plină de simbolism pe care o aduci la construcția unei lumi a cărei singură realitate ești tu.

Innuendo este o formă de a te autodepăși prin intermediul practicării creației, întrunind criteriile imaginației și ingeniozității, care nu este evidentă la prima vedere decât prin încercarea de a sugera o nouă perspectivă asupra lumii, inclusiv prin prisma cunoașterii de sine. Dar care afectează modul în care te simți în legătură cu ideea de a fi tu însuți un câmp de luptă pentru câțiva adversari teribili: morala, identitatea, locul tău în societate, convenințele general acceptate, trăirile sugerate și dreptul de a fi înțeles și apreciat.

Source: https://neculaifantanaru.com/innuendo-II.html